

Verslag excursie plantenwerkgroep Lengerich 14 juni 2025

Deelnemers: Gonny, Niels, Cor, Corné, Henk, Ellen

We starten met koffie en gebak (altijd gezellig) in Lengerich in het Teutoburger Wald en rijden vervolgens naar een parkeerplek in het nabij gelegen natuurgebied. Het wordt vandaag een zeer warme dag, maar in de bossen is het heerlijk koel.

Hier vanzelfsprekend veel bossoorten, zoals bosereprijs, donkersporig bosviooltje, boskortsteel, boszegge, bosroos, bosbingelkruid, en om het geheel compleet te maken heelkruid.

Om kwart voor 12 onze eerste ©orchidee: de grote keverorchis. En verderop het bleek bosvogeltje. Een goede start voor Cor, onze orchideeën-specialist. We hebben het vandaag voor het gemak over Corné en Corja.

Dan loopt het pad door een open plek, waar we o.a. glad parelzaad, gevinde kortsteel, ruig hertshooi en bergdravik vinden. De zon brandt genadeloos en we zijn blij dat we snel weer het bos in kunnen duiken. Henk ziet een bremraap? Oh nee het is het vogelnestje, ook een orchidee, maar dan eentje zonder bladgroen. Weer een mooie vondst.

We lopen boven langs de rand van een oude kalksteengroeve. Het grasveld in de groeve wordt gebruikt voor de training van schaareshonden. Ziet er niet veel belovend uit, maar tot onze verbazing vinden we in het veld heel veel leuke plantensoorten zoals gewone vleugeltjesbloem, bevertje, kleine

pimpernel, echt duizendguldenkruid, geelhartje, ruige weegbree, gevlekt havikskruid en zo kan ik nog wel even doorgaan.

In de schaduw van het “clubgebouwtje” nuttigen we onze lunch. De jongste uit ons gezelschap is zo sportief om voor ons te kijken of er boven op de steile kalksteenwand ook iets bijzonders groeit. Onze klimgeit Corné vindt helaas niets bijzonders en laat zich op zijn billen voorzichtig weer naar beneden zakken.

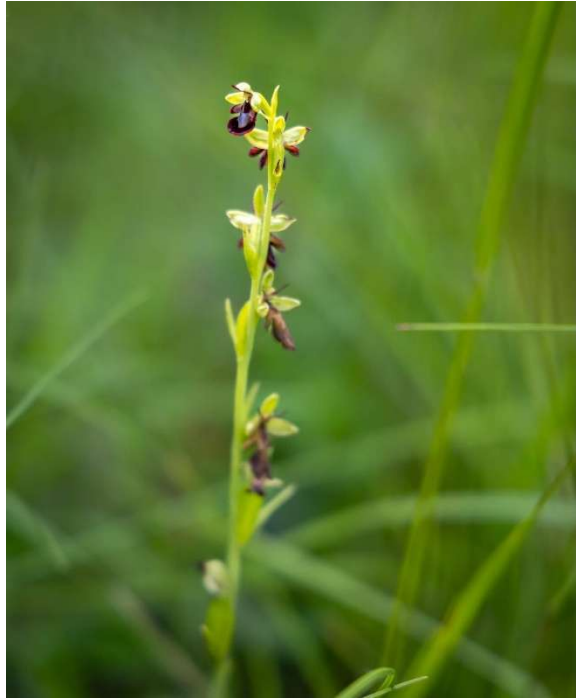

Na de lunch lopen we door een stukje bos tot een grote open vlakte omzoomd door bossen. Waarschijnlijk ook een oude kalksteengroeve. In het hoge gras tientallen exemplaren hondskruid. Deze hebben een prachtige intense kleur.

Speurend naar links en rechts op zoek naar nog meer orchideeën, lopen we langs de bosrand verder het gebied in. Een klein rood vlindertje trekt mijn aandacht. Het fladdert uitdagend voor mijn neus heen en weer en verdwijnt dan in de bosrand. Ik wil hem graag op de foto zetten om te zien welke soort het is. In het bos raak ik hem helaas kwijt, maar vind tot mijn grote verbazing de een na de andere orchidee. Iedereen begint enthousiast te fotograferen. Bosorchis, bijenorchis, grote keverorchis en een enorme hoeveelheid welriekende nachtorchis. Deze laatste is zeldzaam. We hopen nog een bergnachtorchis te vinden, die komt hier in de buurt ook voor en lijkt heel veel op de welriekende nachtorchis. De helmhokjes van de welriekende nachtorchis staan evenwijdig op ca. 1 mm afstand van elkaar en vormen geen driehoek. We hebben heel wat helmhokjes bekeken maar helaas geen bergnachtorchis.

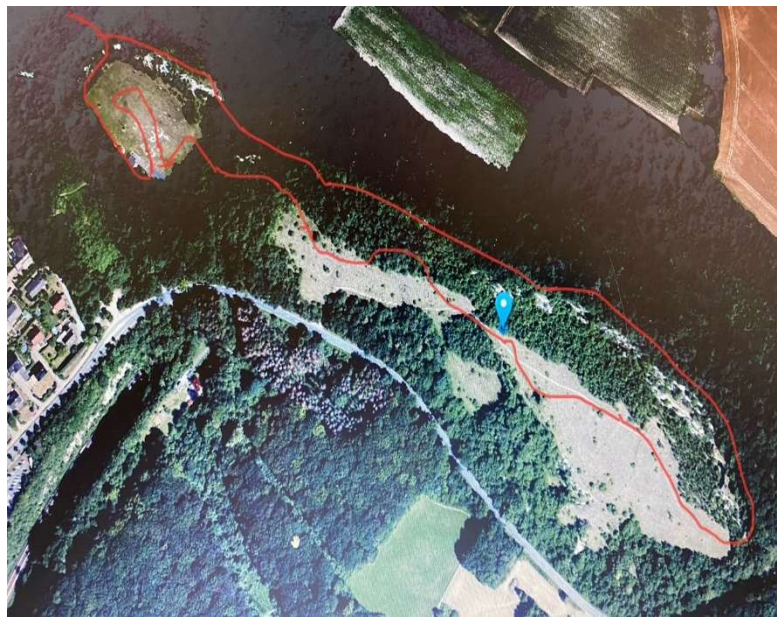

Vanuit het bos lopen we weer verder over de grasvlakte en ook daar weer prachtige orchideeën o.a. de bosorchis en de vliegenorchis. Maar laten we niet vergeten naar andere soorten te kijken. Tegen een scheefgezakt muurtje een ruige scheefkelk en langs de bosrand staat trots een enorme koningskaars. Het slangenkruid en de grote centaurie vallen meteen op en worden dan ook druk bezocht door insecten. Een stukje voor de bosrand een orchidee die zijn beste tijd heeft gehad. Het soldaatje.

Warm, warmer, héél erg warm. Gauw het bos weer in, dat scheelt behoorlijk in temperatuur. We lopen op een gegeven moment tegen een autoweg aan en besluiten om te draaien en hier de terugweg te aanvaarden. Links van het gebied waar we net vandaan komen, lopen we door het mooie bos over een smal pad weer terug. Het pad loopt ongemerkt omhoog. We lopen boven langs de oude kalksteengroeven en komen zo op de open plek van het begin van onze wandeling. Nog een klein stukje mooi bos en dan zijn we weer bij de auto.

Er is nog tijd om een nieuw gebied te verkennen in een ander deel van het Teutoburger Woud, ook niet ver van Lengerich. Het gekozen pad loopt voortdurend opwaarts, best vermoeiend. Langs het pad een o.a. veelbloemige roos en okkernoot.

Onze beloning is de Canyon van Lengerich en een mooi uitzichtpunt over het gebied. De canyon is een oude kalksteengroeve met prachtig turquoise blauwgroen water. Er wordt door de jeugd gretig gebruik van gemaakt. Gezien het warme weer lijkt me een duik hierin ook zeer aantrekkelijk.

Het restaurant in Lengerich, waar we de vorige keer enorme over de bordrand hangende schnitzels hebben gegeten, is, helaas voor Corja, gesloten. We rijden daarom naar Tecklenburg waar we in het middeleeuwse centrum met zijn prachtige vakwerkhuisen een leuk restaurant vinden. Lekker buiten genieten van de zwoele zomeravond op een verhoogd terrasje. Kosten noch moeite worden gespaard om het ons naar de zin te maken. De naam van het Gasthof ben ik helaas vergeten: Entschuldigung.

Resumé: 255 soorten gewilde planten, inclusief 3 hybriden, 7 verzamelsoorten en 1 synoniem (bron: Niels Jeurink)

Tekst: Ellen van Knippenberg

Foto's: Gonny Sleurink, Cor Nagelmaeker